

Theilmann: Dette Lovforslag vil forhindre, at en for Staten vigtig Indtægtskilde tilstoppes eller i alt Fald i væsentlig Grad beskæres, idet jo Toldloven af 1908 ved den store Forøgelse af Tolden paa Tobak fra 29 til 64 Øre pr. kg har fristet de indenlandske Tobaksdyrkere til at udvide det tobaksdyrkede Areal. Og hvis en saadan Udvidelse yderligere skulde forøges, vilde det i forøget Grad gaa ud over Statens Indtægter. Da Meningen med Toldloven ikke har været den, at den skulde virke som en Beskyttelsestold, men være en Indtægtskilde for Staten, er det ganske naturligt, at den højtærede Minister søger at raade Bod paa den her fremkomne Virkning af Toldloven ved en Beskatning af den indenlandske Tobak. Der kan vel neppe strides om, hvorledes dette gøres bedst, hvis man kun vil se hen til Statskassens Tarv, idet et Forbud mod Dyrkning af indenlandsk Tobak selvfølgelig da vilde være af størst Virkning, men denne Vej har den højtærede Minister ikke villet gaa, og jeg kan forstaa det, sympatiserer med det, og kan se, at der bør tages Hensyn til de nuværende Tobaksdyrkere. Naar man gør det paa den Maade, som her er tilsigtet, og man stiller dem paa samme Fod som før Toldlovens Vedtagelse eller maaske snarere en lille Smule gunstigere, kan jeg fuldt billige den Tanke, som ligger til Grund derfor.

Med Hensyn til Beskatningsformen er det af forskellige Talere sagt, hvad ogsaa den højtærede Minister har indrømmet, at man maaske kunde have valgt en heldigere Form end just Arealbeskatningen. Af praktiske Hensyn, for at undgaa en administrativt set besværlig og bekostelig Form; endvidere af Hensyn til, at Afgiften er af saa ringe finansiell Betydning, og af Hensyn til Bestemmelsen i § 6, der jo i Tilfælde af daarlig Høst og Misvækst bemyndiger Finansministeren til at nedsætte eller eftergive Afgiften, kan jeg ogsaa paa dette Omraade slutte mig til Lovforslaget. Jeg mener i det hele taget, at man har valgt den rimelige Middelvej og taget det fornødne Hensyn til Tobaksdyrkerne uden at gaa Statskassens Interesser for nær. Jeg skal derfor paa Partifællers og egne Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Medlemmer, som have udtalt sig om Sagen, det har jo gennemgaaende været velvilligt. Om end jeg erkender, at nogle have betvivlet, at det

Grundlag, der her er valgt, er det rigtigste, og have været nærmest tilbøjelige til at gaa til en Produktbeskatning, skønner jeg dog, at man i det hele og store har givet Forslagets Tanke sin Tilslutning.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) formodede, at det kun var i Anledning af en Folketingsmands Udtalelser ved Finanslovens første Behandling, at Finansministeriet var kommet ind paa at undersøge dette Spørgsmaal. Men jeg oplyste allerede den Gang, at vi i nogle Uger havde været beskæftigede med at undersøge denne Sag. Det var Udtalelserne af det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), der gav Anledning til den offentlige Debat ved Finanslovens første Behandling. Men vor Undersøgelse var, som sagt, allerede da begyndt.

Det samme ærede Medlem (Bramsen) mente, at 1,000 kg var et rigtigere Gennemsnit end det, jeg har lagt til Grund, 800 kg. Det er meget vanskeligt at vide, hvor det rette Gennemsnit ligger. Vi have undersøgt denne Sag paa forskellige Maader, dels ad statistisk Vej og dels med særlig sagkyndiges Bistand, og som det er Regelen, særlig hvor Omraadet er saa begrænset som her, er det vanskeligt at komme til et sikkert Resultat. Det viser sig nemlig, at Opgivelserne variere en hel Del for de store og de smaa Tobaksarealer. Dele vi Arealet i to Grupper, ser man, at for de store Arealers Vedkommende variere Besvarelsene mellem 600 kg og 1.050 kg pr. Td. Land, men komme vi ned til de smaa Arealer, hvor vi have Opgivelserne pr. Skæppe Land, variere Opgivelserne mellem 175 Pd. og ca. 300 Pd. pr. Skæppe Land, hvilket jo pr. Td. Land giver et væsentligt højere Tal. Jeg tror, at Gennemsnittet ligger over 800 kg, deri er jeg enig med det ærede Medlem, men det er dog med beraad Hu, at vi ere gaaede ud fra 800 kg, idet vi ønske at regne med et Tal, der holder sig paa den sikre Side overfor Tobaksdyrkerne. Vi give saaledes dem, som ere lidt under Gennemsnittet, for saa vidt en Favør, som vi ikke komme til at stille dem anderledes, end de vare stillede før 1908, og vi risikere til Gængæld, at enkelte blive noget gunstigere stillede. Jeg tror ikke, at denne Avl i det hele alligevel er saa fordelagtig, at vi behøve at frygte for med den foreslaaede Afgift at faa nogen videre Opblomstring af Tobaksdyrkingen. Det har jo vist sig, at den ikke er gaaet frem med Kæmpeskridt trods de overvættede gunstige Vilkaar, den har haft med Hensyn til Afgif-